

Καταδικάστηκαν σε 50 χρόνια φυλάκιση - Ελευθερία στους Amir & Razuli!

*Όταν ο Αμίρ και ο Ραζούλι προσπάθησαν να φτάσουν στην Ελλάδα με πλαστική βάρκα, το Μάρτιο του 2020, δέχθηκαν επίθεση από την ελληνική ακτοφυλακή που προσπάθησε να τους ωθήσει βίαια πίσω στην Τουρκία. Η επίθεση είχε ως αποτέλεσμα τη βύθιση της βάρκας και η ακτοφυλακή αναγκάστηκε να πάρει τους επιβαίνοντες στο δικό της σκάφος. Εκτός από τις δικές τους κατηγορίες για παράνομη είσοδο στη χώρα, ο Amir και ο Razuli κατηγορήθηκαν επιπλέον και αυθαίρετα για "διευκόλυνση παράνομης εισόδου" και "πρόκληση ναυαγίου". Στις 8 Σεπτεμβρίου 2020 καταδικάστηκαν σε **50 χρόνια φυλάκισης**.*

Ο Amir και ο Razuli, 25 και 23 χρονών αντίστοιχα, έφυγαν από το Αφγανιστάν προσπαθώντας να φτάσουν στην Ευρώπη αναζητώντας μια ζωή με ασφάλεια. Με το συνεχώς αυξανόμενο κλείσιμο των συνόρων της Ευρώπης και την έλλειψη ασφαλών και νόμιμων τρόπων εισόδου στην Ευρώπη και αναζήτησης ασύλου, αναγκάστηκαν να ξεκινήσουν το επικίνδυνο ταξίδι με πλαστική βάρκα στο Αιγαίο Πέλαγος. Μεταξύ των άλλων ανθρώπων στη βάρκα ήταν επίσης η μικρή κόρη του Αμίρ και η γυναίκα του σε προχωρημένη εγκυμοσύνη. *Έκαναν το ταξίδι τους τον Μάρτιο του 2020, τον μήνα κατά τον οποίο η ελληνική κυβέρνηση ανακοίνωσε την αναστολή ενός από τα πλέον θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα - το δικαίωμα να υποβάλει κανείς αίτημα ασύλου - και, κατά συνέπεια, κατηγόρησε για «παράνομη είσοδο», τους ανθρώπους που ζητούν προστασία, η στάση αυτή είναι κατάφωρα σε αντίθεση με [το δίκαιο της ΕΕ](#) και τη [Σύμβαση της Γενεύης](#).

Η ελληνική ακτοφυλακή επιτέθηκε στη βάρκα μόλις μπήκε στα ελληνικά χωρικά ύδατα και προσπάθησαν να την ωθήσουν πίσω στα τουρκικά νερά χρησιμοποιώντας μεταλλικές ράβδους. Με αυτόν τον τρόπο, τρύπησαν την πλαστική βάρκα, η οποία άρχισε να παίρνει νερά, και έθεσαν σε κίνδυνο τη ζωή των επιβαινόντων.

Τους τελευταίους μήνες, εμφανίστηκαν πολλές αναφορές που μαρτυρούν την παράνομη και σκληρή πρακτική της ελληνικής ακτοφυλακής να πραγματοποιεί βίαιες επαναπροωθήσεις, καταστρέφοντας τον κινητήρα των προσφυγικών σκαφών, αδρανοποιώντας τα σκάφη και στη συνέχεια αφήνοντας τους ανθρώπους στη μοίρα τους στη μέση της θάλασσας. Διαβάστε περισσότερα για αυτό στους [New York Times](#), στη [Deutsche Welle](#) και στο [Spiegel](#).

Καθώς το σκάφος βυθίζονταν, η ακτοφυλακή τελικά πήρε τους επιβαίνοντες στο δικό της σκάφος.

Μετά από αυτή τη βαθιά τραυματική εμπειρία, η ακτοφυλακή προχώρησε στον ξυλοδαρμό των Amir και Razuli, κατηγορώντας τους αυθαίρετα τους ως διακινητές. Σύμφωνα με τη σύζυγο του Amir, που έπρεπε να τα ζήσει όλα αυτά μαζί με την κόρη της, οι άντρες της ακτοφυλακής σταμάτησαν μόνο όταν σήκωσε το μικρό παιδί τους μπροστά από τον σύζυγό της, παρακαλώντας τους να σταματήσουν.

Μόλις έφτασαν στο ελληνικό νησί της Λέσβου, οι Amir και ο Razuli χωρίστηκαν από την υπόλοιπη ομάδα και μεταφέρθηκαν στο αστυνομικό τμήμα. Η ακτοφυλακή τους κατηγόρησε για τη δική τους παράνομη είσοδο στη χώρα, για τη διευκόλυνση παράνομης εισόδου των άλλων ανθρώπων στη βάρκα και για έκθεση σε κίνδυνο της ζωής των επιβαινόντων.

Οι δυο τους κρίθηκαν προφυλακιστέοι μέχρι τη δίκη τους και εντέλει καταδικάστηκαν σε ποινή φυλάκισης **50 ετών**, στις 8 Σεπτεμβρίου 2020. Παρόλο που δεν υπάρχουν αποδεικτικά στοιχεία εναντίον τους, εκτός από τη δήλωση των ακτοφυλάκων, απαλλάχθηκαν μόνο από την κατηγορία της «πρόκλησης ναυαγίου».

Ζητούμε την απελευθέρωση του Amir και του Razuli και την απόσυρση όλων των κατηγοριών εναντίον τους!

Σχεδόν κάθε μέρα, τα άτομα που ζητούν προστασία ποινικοποιούνται για τη φυγή τους και καταδικάζονται αυθαίρετα σε μακρόχρονες ποινές φυλάκισης και βαριά πρόστιμα (βλ. Π.χ. την περίπτωση των [Hamza και Mohamed](#)). Οι ύποπτοι, ή καλύτερα, τα «θύματα» αυτής της άδικης νομοθεσίας, έχουν συνήθως περιορισμένη πρόσβαση σε νομική συνδρομή. Οι αποφάσεις συχνά εκδίδονται παρά την έλλειψη αποδεικτικών στοιχείων και την κακή ποιότητα της μετάφρασης. Στην Ελλάδα, ο μέσος όρος διάρκειας μια δίκης είναι μόνο περίπου 30 λεπτά, οδηγώντας έναν μέσο όρο ποινών [44 ετών και πρόστιμα άνω των 370.000 ευρώ](#). Σύμφωνα με επίσημους

αριθμούς του ελληνικού υπουργείου Δικαιοσύνης, σχεδόν 2.000 άτομα βρίσκονται σήμερα στις ελληνικές φυλακές για αυτόν τον λόγο. Ωστόσο, η τύχη αυτών των ανθρώπων είναι σπάνια γνωστή. Συλλαμβάνονται αμέσως κατά την άφιξη τους, οι περισσότεροι από αυτούς είναι φυλακισμένοι και απαρατήρητοι, χωρίς να γίνονται γνωστά τα ονόματά τους και χωρίς πρόσβαση σε υποστήριξη από έξω.

Όμως γνωρίζουμε την ιστορία του Amir και του Razuli. Οργανώνουμε την νομική υπεράσπιση τους και θα αγωνιστούμε για την απαλλαγή τους από τις κατηγορίες στο εφετείο!

Βοηθήστε μας να κάνουμε γνωστή την ιστορία τους!

Η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να σταματήσει την αυθαίρετη φυλάκιση προσφύγων και μεταναστών!

* Σε αυτό το διάστημα η σύζυγος του Amir γέννησε το δεύτερο παιδί τους. Μετά τη δίκη, ο Amir συνάντησε το δύο μηνών μωρό του για πρώτη φορά και καθώς κράτησε το παιδί του για πρώτη φορά στην αγκαλιά του, η αστυνομία του φώναζε να δώσει το βρέφος πίσω στη μητέρα, προκαλώντας σε όλη την οικογένειά τρομερό πόνο.

Contact

borderline-europe
human rights without borders e.V.

<https://www.borderline-europe.de>
[mail\(at\)borderline-europe.de](mailto:mail(at)borderline-europe.de)

